

Forbindelse dermed, og som findes nævnt paa det samme Sted, har man ikke villet modsætte sig, at det bliver opført paa Statens almindelige Budget. Derimod ønsker man med Hensyn til de hidtil bestaaende Regler for Afholdelsen af Udgifterne ved de hidtil gjældende Examina at bibeholde dem, og Vædringsforslaget er altsaa fra vor Side væsentlig motiveret ved formelle Betragtninger og ved Betragtninger, hentede fra de væsentlige Forhold. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt det i og for sig vil være hensigtsmæssigt, at disse Udgifter afholdes paa andre Konti, da det ikke vil have nogen praktisk Betydning. — Det næste Vædringsforslag, jeg skal berøre, er Vædringsforslaget under Nr. 52 med Underædringsforslaget under Nr. 53. Ministerens Vædringsforslag er stillet i Henshold til et Andragende fra Musikonservatoriet, og det deri udtalte Ønske er ogsaa Udvalget i sin Helhed gaaet ind paa og har betragtet det som rigtig og som et Formaal, det vilde være godt at støtte ved Statens Hjælp. Men naar Spørgsmaalet kommer frem om, hvorfra Midlerne skulle tages, er det, at Uoverensstemmelsen opstaar. Det har nemlig forekommet os, at den Del af Vædringen, som skulde anvendes til Friplasser, burde afholdes af Kommunitetets Klasse. Kommunitetet er jo en Stiftelse, som Thinget altid har værnet om, at den maatte blive ubestaaen og bevaret til de Diemed, der kunne siges at være Stiftelsens oprindelige, men man kan vistnok ikke begrænde dette saaledes, at man siger, at Fundator ikke har tænkt sig anden Anvendelse af Kommunitetet end til de bestemte Diemed, der allerede ere nævnte i Fundatsen; thi det er en Selvfølge, at Kommunitetets Midler, som ere bestemte til at støtte og hjælpe fattige Studerende, maa kunne til enhver Tid anvendes til at støtte Studium af de Videnskaber og af de aandelige Virksomheder, som til den Tid spille en saadan Rolle i Samfundet og for Udvillingen, at der er tilstrækkelig Grund til at støtte dem. Man kan ikke begrænde denne Støtte til det Indbegreb af Videnskaber, som fandtes paa den Tid, da Fundatsen gaves, eller som dengang ansaas for at spille en saa stor Rolle, at man betragtede dem, som dyrkede dem eller helligede deres Liv til dem, som værdige til at komme ind under Begrebet Studerende. Heller ikke kan man holde sig til det formelle Begreb Student; det vilde være en bornert Opfattelse af den Hensigt, der har ligget til Grund for Stiftelsen. Ivertimod hvor der viser sig paa de Omraader, der høre ind under

Universtiteternes eller den humanitistiske Dan- nelses Sfære, et eller andet Omraade, hvor man kan anse det for tilstrækkelig betydende for Udvillingen i det Hele taget, at Staten træder hjælpende til, naar unge Mennesker have helliget sig til en saadan Virksomhed, ligger denne hjælpende Virksomhed ogsaa med Rimelighed under Kommunitetets Omraade, og til saadanne Omraader tror jeg, at man ogsaa med fuld Ret kan henregne Musikten. Den Forskjel, der er paa Musikens Betydning nu og for 200 Aar siden, er saa indlysende, at jeg ikke behøver nærmere at dvæle derved. Men Enhver veed jo desuden, at Musikten i gamle Dage, i den græsk- romeriske Tid, regnedes fuldtændig med til den Dannelse, som hørte til, for at man kunde anse en Mand for at være klassisk dannet. Musikten var en af de Discipliner, som lærtes i de klassiske Skoler, og jeg skulde tage meget feil, om ikke ogsaa Universtiteterne i Middealderen eller i senere Tider havde Musikten i Forbindelse med Videnskaben. Om det er Tilfældet nu, veed jeg ikke, men ialtfald er det fuldt berettiget, og jeg ser ikke, at der kan indvendes Noget som helst mod den Tanke, der saaledes er fremat af Udvalget. Det er imidlertid en Ting, der kan være to Meninger om, men jeg vilde meget beklage, om Ministeren ikke gif ind paa Udvalgets Fler- tals Ønske i saa Henseende, thi Følgen deraf vilde jo blive, at Musikonservatoriet ikke fik det Tilskud, det sætter Pris paa, og at denne Sag kom til at ligge hen og ikke kom til at bære den Frugt, den kunde bære. — Vædringsforslag Nr. 55 er stillet af Ministeren og tiltraadt af et Mindretal; det gaar ud paa Understøttelse af et Børnehjem i Roskilde. Naar Flertallet ikke har tiltraadt dette Vædringsforslag, er det ikke af noget særligt Had til Roskilde Børnehjem, men fordi man overhovedet har tabt Taalmodigheden ligeoverfor Børnehjems-Institutionen, som den nu florerer. Børnehjemmene have, væsentlig ved Rigsdagens Gavnildhed, udbredt sig meget betydelig over Landet, og der kan ikke være Tvivl om, at de i og for sig ere nyttige Institutioner. Men efter de Oplysninger, vi have modtaget om Børnernes Oprindelse, er det saa godt som sikkert, at de fleste Børnehjem i Virkeligheden ere Anstalter, hvorigjennem Kommunerne faae deres Fattige anbragte, og da disse Anstalter støttes af Statens Midler, er dette i Grunden ad en Omvei at støtte Kommuner- nes Fattigvæsen. Det er navnlig Kjøbenhavns Kommune, som vistnok har megen Rytte deraf, men vistnok ogsaa andre. Dette er imidlertid ingenlunde Meningen; derjom Børnehjemsinstitutionen vedblivende skal støt-